

SREDNJEVEŠKA PISMENOST

- začetek slovenske književnosti v srednjem veku
- maloštevilna besedila skoraj vsa cerkvenega značaja
- posvetni zapisi so skromni (zapisi slovenskih imen, mesecev, priseg, števnikov, ...)
- besedila so nastajala v razdobju od 10. do začetka 16. stoletja (na Koroškem, Gorenjskem na Dolenjskem in Goriškem)
- nastajala je v okviru srednjeveške katoliške cerkve na slovenskem (obredi so bili v latinščini, le krajše molitve, nagovori in pesmi so bile v slovenščini - ohranjene v narečju)

Poglavitna dela:

Brižinski spomeniki

- zapisani okrog leta 100 verjetni na koroškem
- ohranili so se v bavarskem mestu Freizing (Brižinje)
- v zbirki besedil last Škofa Abrahama
- uporabljali duhovniki pri svojem misijonarskem delu na koroškem
- vsebujejo tri zapise ali spomenike: - prvi in tretji del je splošna spoved, - drugi pa pridiga oz opomin pokori
- besedila so ustno nastala že prej

Rateški ali Celovski rokopis

- nastal v Ratečah okrog leta 1380
- hranijo ga v Celovcu
- vsebuje zapise treh glavnih molitev (Oče naš, apostolska vera, zdrava Marija)
- oče naš in vero so v slovenščino prevedli že mogoče leta 800 zaradi pokristjanjevanja, zdrava Marija - 12. stoletje

Stiški rokopis

- napisan v stični, shranjen v Ljubljani
- je iz dveh delov
- starejši del (okrog 1430) vsebuje molitve pred pridigo in molitev čaščena bodi kraljica.
- mlajši del (okrog 1440) vsebuje eno kitico cerkvene ljudske pesmi, naš gospod je smrti stal in zapis splošne spovedi
- prvega je napisal češki menih, drugega pa najbrž domačin

Starogorski rokopis

Škofjeloški rokopis

Glavne zvrsti:

- molitev
- pridiga
- cerkvena pesem

Najpomembnejše besedilo pismenstva je pridiga o grehu in pokori, tu je strnjen pregled krščanskega nauka o zgodovini človeškega rodu. Vsa dela so prevodi ali priredbe latinskega ali nemškega izvirnika. Pridiga o grehu in pokori je verjetno samostojna predelava